

Uldlus; igen, igen.

For ca. 22 år siden skrev jeg en lille artikel i kaktusbladet, hvor jeg beskrev min *Aporocactus flagelliformis*, hvis kommende blomstring jeg så frem til med stor forventning. Den havde efterhånden fået mange hvide knopper, som jeg i min uvidenhed antog for at være blomsterknopper. Det var det ikke, det var uldlus i massevis.

Siden da har meget visdom passeret de små grå, og noget af det er heldigvis blevet hængende.

Uldlus er næsten blevet diskuteret lige så meget som de kære planter, og meget er prøvet for at komme de små s..... til livs.

Sprit blandet med vand, skummetmælk, brun sæbe i vand, div. sprays, salatolie, terpentin, og meget andet er prøvet, men de kommer s.. igen de små.

Foto 1. Kaktus i ensom majestæt, lang væk fra andre kaktus.

Foto 2. Uldlus i massevis på kaktussen som ses på foto 1

Det var sommeren 2011.

Ved en orkesterprøve sidste efterår kom en kaktusinteresseret hen til mig for at få hjælp til at nedlægge uldlusene i hendes planter, mest søjlekaktus i vindueskarme. Vi fik en snak om (dialog hedder det vist i dag) om problemet, og jeg anbefalede vand-spritblanding og en pensel. Hun sluttede med at nævne, at en af planterne ikke havde uldlus. Den stod ved siden af en tomatplante.

Sidste år fik jeg hjælp fra medlem Flemming Bartig. Han forærede mig nogle gram Confidor, jeg lavede den foreskrevne blanding, og vandede mine ca. 50 kaktusplanter i underskålen med blandingen. Efter en tre dage var der ikke nogen ændring at se, de kære små var der endnu. En måned senere var uldlusene forsvundet. Det virkede.

Nu er det så vi kommer til sagens kerne. Som det fremgår af foto 1. så har jeg en kaktus, købt ved et NKS møde. Den hænger for sig selv. Den er ikke blevet behandlet med Confidor, og her i april hvor planterne skal til at i gang igen, konstaterer jeg, at den i sin ensomhed har tilkaldt selskab af mindst 100 uldlus. Se foto 2.

Så var det, jeg kom til at tænke på orkestermedlemmet og tomatplanten, og gjorde følgende :

Jeg fik et par håndfulde tomatplantedele, blade og stængler, krøllede det sammen og kom det i blenderen sammen med en kop vand. Det tager få sekunder, så er der det "fineste grønne tomatuppe". Tilsatte mere vand, så der i alt var ca. en halv liter. Det filtrerede jeg gennem et kaffefilter og tilsatte 2 dråber opvaskemiddel for at fjerne overfladespændingen. Derefter over i en håndsprøjte.

Kaktussen kom ned fra kroen, og med uden for et par minutter, hvor den bare blev oversprøjtet med "tomatsaften" og så hængt på plads igen. Det var den 20. juni.

Næste formiddag fandt jeg som foto 3 viser,

Foto 3. Døde uldlus på gulvet under kaktussen, der fik "tomatsaft".

Foto 4. Uldlusene er også døde på kaktussen

døde uldlus på gulvet under planten. Fat i luppen, ned med planten, og ja, uldlusene var afdøet ved døden foto 4. For en sikkerheds skyld fik planten endnu en omgang med sprøjten, og hængt på plads igen. Dette indlæg skriver jeg den 8. juli 2012, og planten er stadig lusefri. Det kunne være ganske interessant om NKS medlemmer

vil prøve denne lusekur og give tilbagemeldinger om resultaterne. Prøv også blendet kartoffelplante, det burde have samme virkning. Vi ved jo alle at tomatplanten, kartoffelplanten, og iflg. litteraturen ca. 90 slægter og 2600 arter, hører til natskyggefamilien (*Solanaceae* - familien), og at disse planter indeholder forskellige kemikalier, eller giftstoffer om man vil. Tomatplanten indeholder bl.a. et glycoalkaloid der kaldes Tomatin, hvis kemiske sammensætning er $C_{50}H_{83}NO_{21}$. Det er giftigt for mennesker.

Dette var så mine erfaringer dette forår. Jeg kan pt. ikke foretage yderligere forsøg, da jeg er udgået for uldlus.

Tekst og foto: Preben Daugaard